

stuesegl i Kiøbstæderne og under Amtmandens Segl paa Landet for en billig Skriver-Penge, at de maae lade sig bruge hos Barsel-Qvinder, naar de begieres; og skal de boe paa bekvemme Steder, saavel de Fattige, som de Rige til Hielp, og skal, efter ethvert Steds Leilighed, saa mange beskikkes, som vel fornødent gjøres, paa det den ene ikke skal være den anden i Veien. For saadan deres Umage skal dem gives hvad billigt er; men de Fattige skal de hielpe for Guds Skyld. Præsterne skal, hver i sit Sogn, flittig undervise disse Jordemødre, naar de dertil ere udvalgte, hvorledes de skal forholde sig i samme deres anbettede Embede, baade med Barsel-Qvinder, saa og med Fostret. Først at de vide ret at trøste sygelige Qvinder, som ere nær til at føde, og formane dem til ydmyg Taksigelse for den Guds Velsignelse, de ere begavede med, som er Livets Frugt, hvilken ikke vederfares alle Qvinder; Og at de hiertelig paafalde Gud om Hielp og Bistand, som med sin kraftige Nærværelse skal gjøre det beste for dem; de skal og føre dem til Gemyt, at den Smerte, som de lide i Fødselen, er et Kors, som dem af Gud er paalagt for Syndens Skyld, hvilken dem dog, næst Guds Hielp, snarligen skal omvendes til en stor Glæde, om de ellers med Taalmodighed i Troe og Tillid vente Guds Time; og skulle de end staae i nogen Livsfare derover, at de blive dog taalige og befale sig Gud med alle dem, som bære hans Kors; Men dette tør man dog ikke tale meget om, uden der synes stor Livsfare paa Færde. Dernæst, at de varligen omgaaes med Fosteret, saa at det ikke for deres Skyld kommer til Skade i nogen Maade; Og dersom de finde det levendes i Moders Liv, men svagt til Fødselen, skal de befale det Gud med disse eller andre saadanne Ord: »O Herre Jesu Christe, som haver en synderlig Behagelighed til smaae Børn, og har selv lovet at annamme dem til det evige Liv: Paa samme dit Ord frembære vi nu dette Barn til dig i vore Hierters Bønner; Annam det O kiereste Jesu og lad det evig nyde din Forløsning, den du os forhvervede paa Korset. Amen.« Kommer Barnet fuldkommen til Verden, men sygt og skrøbeligt, saa det er i Livsfare, skal de strax døbe det, som før er meldt, og, om Tid er, bede derhos denne liden Bøn: » O Herre Jesu Christe! dette Barn ofre vi dig efter dit eget Ord, og bede dig, at du annammer det og lader det blive en Christen.« Eller og kortere saaledes: »O Herre Jesu! annam dette Barn.« Men er Barnet dødt i Moders Liv, da befale de det Gud, og

gjøre deres Flid, at hun, som er forspendt, maae blive ved; Og paa det de desbedre maae ihukomme, hvad dem fornemmelig paaligger i dette deres Kald, at de med en god Samvittighed det kunde forestaae, skal Præsterne 2de Gange om Aaret, ved Paaske og Mikkelsdag i Medtienernes eller medhielpernes Nærværelse, enhver i sit Sogn, forelæse dem disse efterskrevne Punkter, hvilket bekvemmelig kan skee i Sacristiet, hvor det haves, eller og i Choret i Kirken:

1mo) Efterdi I har paataget eder at være Jordemoder her i Byen (Sognet), hvorved mange christelige Qvindes Liv og Helbred tilligemed deres Livs Frugt er given i eders Hænder, da bør det eder af Hiertet af frygte og elskee Gud, gjerne høre hans hellige Ord, at I kunde bruge det de Lidende til Trøst, naar Tid er, og med eders gudelige Bønner dagligen formane Livets Herre og Skaber, at han kraftig vil staae eder bi i dette eders Kald, forleene gode Raad med al Naade og Velsignelse til eders Foretagende, eftersom I skal vide, at det er ikke et Menneskes Gierning alene, men allermeest Guds Gierning, som udtrager Børnene af Moders Liv.

2do) Skal I være Omhyggelige i dette eders Kald, og stræbe med al muelig Flid, at baade Moderen og Barnet maae holdes ved god Helbred uden Meen og Skade, videndes, at dersom I enten af Forsømmelse, Uagtsomhed, Drukkenskab eller og formedelst en grov Medfart tilføie nogen af dem nogen Skade, da ere I Mordere, og Gud vil kræve det uskyldige Blod af eders Hænder.

3tio) Skal I vogte eder, at I intet handle efter Egensindighed af Had, Fiendskab eller anden Hevngierrighed; men dersom nogen har tilforn forurettet eder, da skal I efter eders Christendoms Pligt det gjerne forlade og forglemme, og ingenlunde lade den Nødlidende nu undgjelde det i hendes store Nød. Dersom Barnet er døbt hos Moderen, skal I gjøre eders Beste, at hun, som er forspendt, maae blive ved Livet.

4to) Skal I med Beskedenhed og god Fornuft omgaaes de frugtsommelige Qvinder, elske dem, som eders Døttre, og handle moderligen med dem, trøste dem flittig af Guds Ord, at de ikke forsage, og med andre nærværende Qvinder gjøre Bøn for dem, saavel som, naar Tid er, alvorligen formane dem, at de troligen arbeide i deres Kald efter Guds egen Anordning, paa det